

**Curtea Supremă de Justiție**  
**DECIZIE**

07 noiembrie 2018

mun.Chișinău

Colegiul penal în următoarea componență:

Președinte

Elena Covalenco,

Judecători

Iurie Diaconu,

Liliana Catan,

examinând admisibilitatea în principiu a recursului ordinar, prin care se solicită casarea deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 24 aprilie 2018, declarat de avocatul Pahomi Snejana în numele inculpatului

**Cebotari Cristian.**

Termenul examinării cauzei:

1. Prima instanță: 13.12.2016 - 19.01.2018;
2. Instanța de apel: 28.02.2018 - 24.04.2018;
3. Instanța de recurs: 03.09.2018 - 07.11.2018.

**C O N S T A T Ă :**

**1.** Prin sentința Judecătorei Anenii Noi din 19 ianuarie 2018, Cebotari Cristian a fost recunoscut vinovat și condamnat în baza art.217 alin.(2) Cod penal la 6 luni închisoare, cu executarea pedepsei în penitenciar de tip semiînchis.

**2.** Potrivit sentinței s-a constatat că Cebotari Cristian, o perioadă de timp nedeterminată, la domiciliul său din r-nul Anenii Noi, xx, a păstrat ilegal droguri, fără scop de înstrăinare, până la 13 august 2016, când au fost depistate și ridicate de către colaboratorii de poliție în procesul cercetării la fața locului.

Conform raportului de constatare tehnico-științifică nr.34/12/1-R-5244 din 20.09.2016, masa vegetală uscată și grosier mărunțită în cantitate de 2,331 grame, depistată la domiciliul lui C.Cebotari, reprezintă marijuană, care se atribuie la substanțe narcotice și, în conformitate cu prevederile Hotărârii Guvernului nr.79 din 23.01.2006, constituie proporții mari.

**3.** Împotriva sentinței a declarat apel inculpatul, care a solicitat casarea acesteia, cu pronunțarea unei hotărâri de achitare, pe motiv că fapta nu a fost săvârșită de el, deoarece pe parcursul defășurării procesului penal partea acuzării nu a prezentat probe temeinice în probarea vinovăției sale; - învinuirea adusă este întemeiată doar pe declarațiile neveridice ale mamei și surorii, ignorându-se declarațiile martorilor, care au confirmat că în momentul depistării substanțelor narcotice dânsul nu era acasă; - nu s-a luat în considerație că gospodăria unde au fost depistate substanțele narcotice, aparține mamei, la care în oșpeție veneau și alte persoane, care dispuneau și aveau acces liber; - la ultima sedință de judecată nu a fost prezent, despre hotărârea luată la 19.01.2018 a aflat abia la 23.02.2018, prin intermediul poștei.

4. Prin decizia Colegiul penal al Curții de Apel Chișinău din 24 aprilie 2018, a fost respins, ca depus peste termen, apelul declarat de inculpat.

Instanța de apel, reținând circumstanțele faptice ale cauzei și anume, că în cadrul judecării cauzei în prima instanță inculpatul a fost asistat de apărătorul L.Jizdan, că inculpatul, cât și apărătorul acestuia au fost prezenți pe parcursul judecării cauzei și, respectiv, după cum rezultă din procesul-verbal al ședinței de judecată din 19.01.2018 au cunoscut despre pronunțarea soluției pe caz la data respectivă, iar potrivit recipisei anexate la materialele cauzei, partea apărării a recepționat copia sentinței la data de 19.01.2018, în conformitate cu prevederile art.402, 230 alin.(1), (2), 231 alin.(3) Cod de procedură penală, a conchis că apelul depus de inculpat urmează a fi respins, ca declarat peste termen.

La fel, instanța de apel, reținând prevederile art.403 alin.(1) Cod de procedură penală, a concluzionat că apelul depus de inculpat nu poate fi repus în termen, deoarece ultimul nu a solicitat repunerea acestuia, nu a elucidat careva motive întemeiate exhaustiv prevăzute de legiuitor la norma precitată, indicând doar că a recepționat sentința la 23.02.2018, însă nu a indicat careva circumstanțe ce ar indica că a fost în imposibilitate să se prezinte la pronunțarea sentinței. Mai mult, momentul de la care începe să curgă termenul de atac este clar reglementat de lege - el fiind, în mod exclusiv, acel al pronunțării deciziei redactate - nu numai pentru că astfel este reglementată cea mai eficace modalitate de luare la cunoștință a celor hotărâte de instanță, dar și pentru că acest moment este punctul de plecare al unui termen, a cărui depășire duce la decăderea părților din dreptul de a folosi calea de atac.

5. Împotriva hotărârii nominalizate a declarat recurs ordinar avocatul S.Pahomi care, fără a invoca temeiul de drept prevăzut de art.427 Cod de procedură penală, solicită casarea acesteia, cu dispunerea rejudecării cauzei în instanța de apel, indicând că incorect instanța a considerat apelul depus de inculpat, ca declarat peste termen, pe când inculpatul a făcut cunoștință cu sentința din 19.01.2018 la data de 23.02.2018, astfel că acesta a fost depus în termen; - instanța de apel a ignorat faptul că inculpatul în ședința din 19.01.2018 nu a fost prezent, astfel că instanța urma să respecte procedura reglementată de art.235 Cod de procedură penală, iar faptul că avocatul inculpatului a fost prezent în ședință, nu înlătură prezența obligatorie a inculpatului, precum și obligația de a i se aduce personal la cunoștință sentința, modul și termenul de atac.

6. Examinând admisibilitatea în principiu a recursului ordinar în raport cu materialele dosarului și motivele invocate, ținând cont de opinia procurorului, expusă în referință, prin care se solicită declararea inadmisibilității recursului declarat de către avocat în numele inculpatului, Colegiul penal decide asupra inadmisibilității acestuia din următoarele considerente.

Potrivit art.427 alin.(1) Cod de procedură penală, hotărârea instanței de apel poate fi supusă recursului pentru a repara erorile de drept comise de instanța de fond ori de apel.

Recurentul în recurs nu a invocat nici un temei de casare a deciziei instanței de apel din cele prevăzute de art.427 Cod de procedură penală, dar reieșind din faptul că se critică soluția instanței, precum că aceasta incorect și-a motivat soluția de respingere a apelului inculpatului, ca depus peste termen, de rând ce inculpatul nu a cunoscut

despre pronunțarea sentinței, se subînțelege temeiul prevăzut de art.427 alin.(1) pct.6) Cod de procedură penală.

Colegiul penal analizând temeiul și motivele invocate de recurent, constată că acestea sunt neîntemeiate, reieșind din următoarele considerente.

Potrivit art.402 alin.(1) Cod de procedură penală, termenul de apel este de 15 zile de la data pronunțării sentinței integrale, dacă legea nu dispune altfel.

Conform art.403 alin.(1) Cod de procedură penală, apelul declarat după expirarea termenului prevăzut de lege este considerat ca fiind făcut în termen dacă instanța de apel constată că întârzierea a fost determinată de motive întemeiate, iar apelul a fost declarat în cel mult 15 zile de la începerea executării pedepsei sau încasării despăgubirilor materiale.

Potrivit materialeleor cauzei și anume, mersul judecării cauzei în prima instanță, rezultă că inculpatul, cât și avocatul acestuia au participat la mai multe ședințe de judecată, cât și la cercetarea judecătorească - 14.07.2017, 04.09.2017, 20.09.2017, 11.10.2017, 07.11.2017, 22.12.2017, care s-a încheiat în ședința de judecată din data de 27.12.2017, cauza fiind amânată pentru data de 29.12.2017, ora 10.30.

Reieșind din porcesul-verbal al ședinței de judecată din 29.12.2017, în ședință s-a prezentat inculpatul, dar nu s-a prezentat avocatul acestuia L.Jizdan, din care motiv s-a anunțat că deliberarea și pronunțarea sentinței va avea loc la 19.01.2018, ora 11.00. (f.d.132).

Din recipisa anexată la materialele cauzei (f.d.133), rezultă că inculpatul a fost informat și s-a obligat să se prezinte la ședința de judecată stabilită pentru data de 19.01.2018, la care urma să se pronunțe sentința, însă la ședință, nici inculpatul și nici avocatul nu s-au prezentat (f.d.134), dar prin apel telefonic L.Jizdan a solicitat pronunțarea sentinței în lipsa sa.

În aceiași zi avocatul a primit copia sentinței, fapt confirmat prin recipisa de la f.d.136, iar instanța, respectând prevederile art.338 alin.(4) Cod de procedură penală, a expediat inculpatului copia hotărârii (f.d.141).

Generalizând cele menționate supra, la prevederile art.231 alin.(2)-(3) Cod de procedură penală, potrivit cărora calcularea termenelor procedurale se pornește de la ora, ziua, luna și anul indicate în actul care a provocat curgerea termenului, iar la calcularea termenelor pe ore sau pe zile nu se ia în calcul ora sau ziua de la care începe să curgă termenul, nici ora sau ziua în care acesta se împlinește, Colegiul penal conchide că, instanța de apel just a respins, ca declarat peste termen, apelul depus de inculpat, deoarece momentul de la care începe să curgă termenul de atac este riguros precizat de lege, adică data pronunțării sentinței integrale, iar depășirea acestui termen duce la decăderea părților din dreptul de a folosi calea de atac.

Motivul invocat de recurent, precum că termenul de declarare a recursului urmează a fi calculat din 23.02.2018, data când inculpatului i-a fost adusă la cunoștință sentința de către polițistul de sector, nu poate fi reținut, deoarece în lege este cert stipulat momentul începerii curgerii acestui termen și anume, de la data pronunțării sentinței integrale, excepție făcând doar persoanele arestate.

Colegiul penal conchide că instanța de apel corect a considerat apelul inculpatului ca depus peste termen, nefiind constatate motive întemeiate, care au

determinat declararea apelului peste termen, motivându-și argumentat și detaliat soluția, inclusiv prin prisma art.403 Cod de procedură penală, și care a fost expusă pe larg la pct.4 din prezenta decizie, soluție pe care instanța de recurs și-o însușește pe deplin și a cărei reluare nu se mai impune.

Decizia cuprinde temeiurile care au dus la declararea apelului inculpatului ca depus peste termen și adoptarea soluției respective.

Analizând materialele cauzei și hotărârea judecătorească atacată, Colegiul penal nu constată vreo eroare de drept ce ar afecta legalitatea acesteia.

Potrivit art.432 alin.(2) pct.4) Cod de procedură penală, instanța de recurs, examinând admisibilitatea în principiu a recursului declarat împotriva hotărârii instanței de apel, este în drept să decidă asupra inadmisibilității acestuia în cazul în care constată că este vădit neîntemeiat.

În baza celor expuse, Colegiul penal conchide că nu există temei legal pentru admiterea recursului ordinar și, potrivit legii, se dispune inadmisibilitatea recursului declarat de către avocatul S.Pahomi în numele inculpatului, ca fiind vădit neîntemeiat.

7. În conformitate cu prevederile art.432 alin.(1)-(2) pct.4) Cod de procedură penală, Colegiul penal al Curții Supreme de Justiție

### **DECIDE :**

Inadmisibilitatea recursului ordinar declarat de avocatul Pahomi Snejana în numele inculpatului Cebotari Cristian, împotriva deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 24 aprilie 2018, în cauza penală în privința lui Cebotari Cristian, ca fiind vădit neîntemeiat.

Decizia este irevocabilă, pronunțată integral la 13 noiembrie 2018.

Președinte

Elena Covalenco

Judecători

Iurie Diaconu

Liliana Catan